

Linksmu šv. Kalėdu ir laimingu Naujuju metu!

*Tegul ištirps žvakucių liepsnose
Širdžiu ledai ir šaltas ledo gruodas,
Ir lai sušvis vėl mūsų veiduose
Vilties ugnis lyg pranašas paguodas.*

Nuoširdžiai sveikiname buvusius politinius kalinius, tremtinius, Laisvės kovų dalyvius artėjančių šv. Kalėdu ir Naujuju metu proga, linkime stiprius sveikatos Jums ir jūsų šeimos nariams, visokeriopos sėkmės kasdieniams darbams, Vilties, Tikėjimo ir Meilės kiekviens namams.

LPKTS valdyba,
"Tremtinio" redakcija

* * *

Mielieji,

Bendras likimas, daugiau ar mažiau palietęs mūsų gyvenimus, suvedė į vieną bendrystę, skatinančią padėti vienas kitam, stiprinti vienas kitą, kad gyvenimas būtų geresnis, o mūsų Tėvynė – tvirtesnė.

Mielieji, džiaugiuosi Jūsų pasitikėjimu ir palaikymu šiai metais, ikvėpusiu naujiems darbams ir pasiryžimui. Kviečiu dirbtį, būti kartu ir kitais metais.

Šv. Kalėdu ir Naujuju metu proga visiems Laisvės kovų dalyviams, buvusiems tremtiniam, ir politiniams kaliniams, "Tremtinio" skaitytojams linkiu sutarimo ir ramybės artimųjų rate bei kuo geriausios sėkmės. Tegul siekiai ir darbai būna prasmigū ir kilnūs, metai – kupini Vilties ir Meilės. Stiprius sveikatos Jums ir Jūsų artimiesiems!

Pagarbiai –

LR Seimo narė,
TS-LKD PKT frakcijos
pirmininkė
Vincē Vaidevutė
MARGEVIČIENĖ

Permainų koalicija: darbininkai ir trukdytojai

Permainų koalicija pradėjo dirbtį. Antikrizinė ir Vyriausybės programos patvirtintos. Premjeras ir ministrai Seime prisiekė ištikimybę Tautai ir Valstybei. Permainų traukinys, nors ir buksuodamas, pradeda judeti pirmyn.

Po aštuonerių metų socialdemokratų valdymo, G.Kirkilas su savo Vyriausybe išėjo į pilkuosius istorijos puslapius. Išėjo prisiadėjė, bet netesėjė, prisimelavę ir galu nepaslėpę, nacionaliniame ir „Sodros“ biudžetuose palikę arti 5 milijardų litų skylę. To nepaisydami kirkilininkai, jau

būdam opozicijoje, iš inerčijos vis dar meluoja, kad viskas gerai ir nebus jokios krizės, o Permainų Vyriausybė tik be reikalo žmones gąsdina. Išeina kaip toje operetėje: "Viskas gerai, puikioji Mārkize, viskas gerai". Nors ir dvaras dega, ir galvijai dvesia, vis tiek – „viskas gerai“.

Ciniškumo viršunę pasiekė buvusi ministrė V.Blinkevičiūtė, antrają dieną po naujų ministru priesaikos Seime pareikalavusi, kad naujas finansų ministras A.Šemeta tuoju pat išmokėtų socialines išmokas neigaliems.

Tuo tarpu ji pati prieš palikdama ministeriją savaite ar dvi jokių išmokų nemokėjo, nes „Sodros“ biudžetas jau buvo ištuštintas. Be to, besigirdama, kad "Sodra" turi milijardą litų santaupę, paliko 2 milijardų litų skolą. Ne veltui žmonės sako: "Kas dergia ant tako, tas ant kito sako". Ne geresnis ir G.Kirkilas. Jis viešai verkšlena, kad naujoji Vyriausybė neremia verslo, bet pats išeidamas verslui neišmokėjo 1 milijardo litų grąžintino pridėtinės vertės mokesčio ir iždą paliko tuščią.

(keliamas į 2 psl.)

Kad nepritrūktume gerumo

Mielieji, sveikinu Jus artėjančių šv. Kalėdu ir Naujuju metu proga ir iš visos širdies linkiu paprastu, žemisku dalykų:

kad ir kiti metai nebūtų nuobodūs. Kad pakaktų ryžto, jėgų ir politinės valios su kuo mažesniais praradimais įveikti si laikiną sunkmetį;

kad šventų Kalėdų dvasia aplankytų kiekvienus namus, atnešdama Ramybės, Taikos, Vilties ir Meilės;

kad visada šalia kiekvieno iš mūsų būty bent vienas tikrai mylantis ir suprantantis žmogus, su kuriuo paprasčiausiai gera būti; kad mūsų vaikai ir tėvai, artimieji ir kaimynai būtų sveiki ir kuo dažniau šypsotusi; kad nepritrūktume gerumo ir gailestingumo stokojantiesiems;

kad garbingai, nesusipykė ir neišsivaikšioj, sulauktume križės galio ir su nauja jėga ir energija kurtume kitokią – geresnę – Lietuvą.

Su santuriu optimizmu žiuriu į ateinančius metus ir esu tikras, kad mes GALIME būti vieninga tauta. Mes GALIME padėti savo Tėvynei.

Kita ismetais laukia daug naujų iššūkių. Rinksime Lietuvos Respublikos Prezidentą, atstovus į Europos Parlamentą, minėsime jubiliejinę žinią, kad Lietuvos vardui – tūkstantis metų. Tekė daug ir kūrybiškai dirbtį.

Istorijos pamokos mums prirena, kad mūsų tauta sunkių išbandymų metu visada sugebėdavo susitelkti ir sau bei pasaulyi parodyti vienybę, pilietinį brandumą, garbingumą. Esu tikras, kad ir ši mums visiems teks išbandymų laikotarpį sėkmingai įveiksime. Telydi mussékmé ir Dievopalaima!

Jūsų –

Andrius KUBILIUS

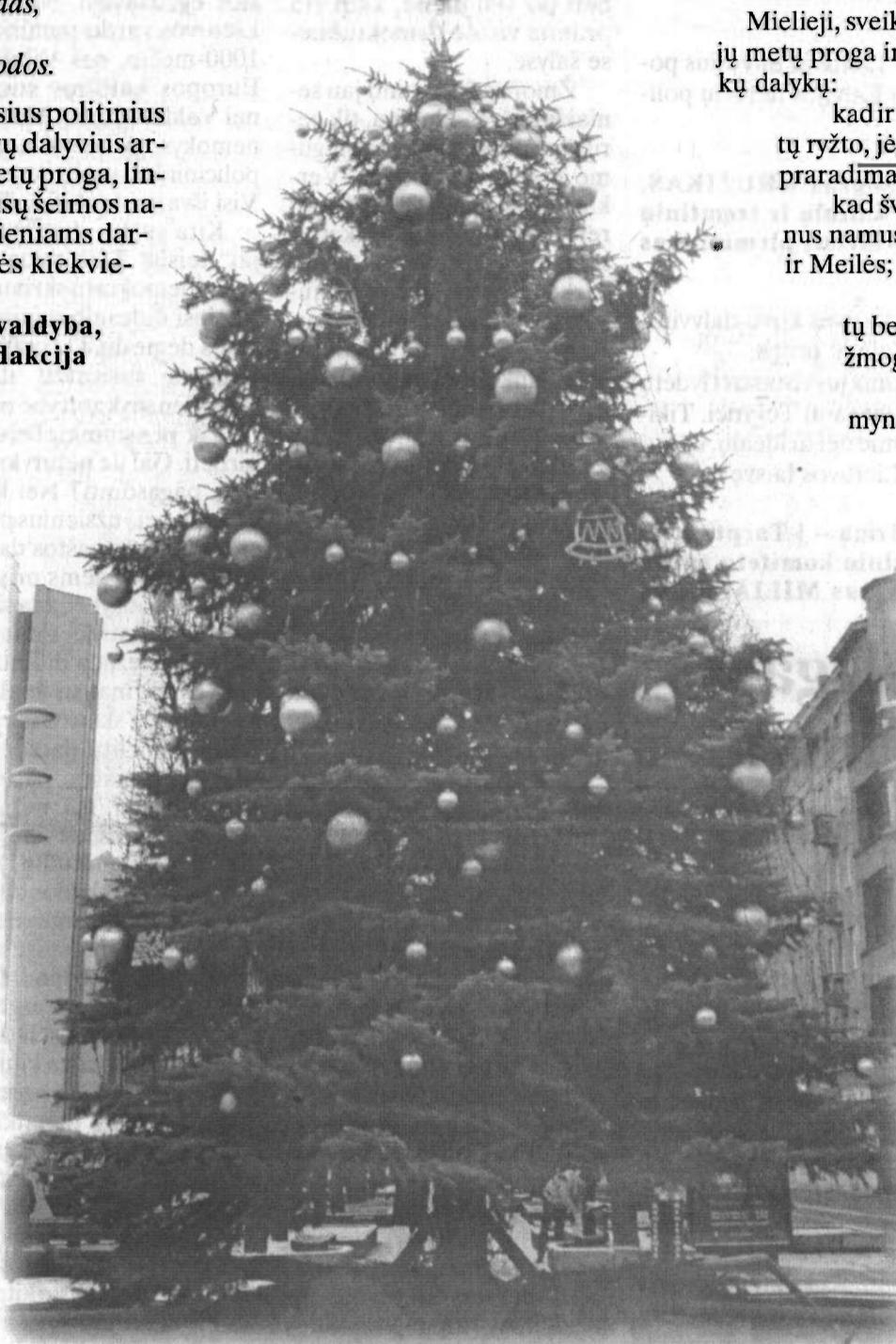
Vinco Kudirkos gyvenimo keliais

Siekdam praplėsti savo akiratį, tobulėti, norédami geriau pažinti savo kraštą išsiruoškime pažintinėn kelionėn į Suvalkiją. Šiame Lietuvos krašte prieš 150 metų gimė prozininkas, poetas publicistas, vertėjas, „Tautiškos giesmės“ – vals tybinio Lietuvos himno autorius dr. Vincas Kudirkas. Suvalkijoje jis dirbo, raše, redagavo „Varpą“, Suvalkijoje jis ir palaidot. Kelionę po Suvalkiją pavadinkime „Dr. Vinco Kudirkos gyvenimo keliais“.

Zapyškis. Vietovė išsidėsiu į dviem aukštais. Pirmajame miestelio aukštė prie Nemuno kranto, mus pasitinti

ka vėlyvosios gotikos paminklinė Šv. Jono Krikštytojo bažnyčia – šios vietos puošmena. Pasigérékime bažnyčios laiptuotais, nors jau gerokai aptrupėjusiais kontraforsais, suskaidytu nišomis frontonu, prisiminkime jos statybos istoriją, susijusi su paties miestelio atsiradimui, kada Didysis Lietuvos kunigai Aleksandras šias žemes dovanė savo sekretoriui Jonui Sapiegai, ojo sūnus Povilas 16 amžiuje pastatydino čia bažnyčią. Atsiradęs vadinas Sapiegų miestelis – Sapiežiškės žmonių kalboje virto Zapyškiu.

(keliamas į 4 psl.)

Žengiant į Naujosius 2009

Ištroškusiems Tiesos – Adventinis laukimas – Džiaugsmas,

Palaiminti Kančios, – tai Viešpaties likimas, –

Sulaukėme Šviesos ir Laisvės – tai atpildas ilgos tremties kančios.

Su nuoširdžiausiais linkėjimais „Tremlinio“ skaitytojams sutinkant Šv. Kalėdas ir žengiant į Naujosius 2009 Viešpaties metus

Pagarbiai –

Kunigas Alfonsas BULOTAS

* * *

Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų proga Lietuvos buvusius politinius kalinius ir tremtinius sveikina Latvijos lietuvių politinių kalinių ir tremtinių draugija.

Sveikatos, sėkmės gyvenime!

**Juozas KRUŽIKAS,
Latvijos lietuvių politinių kalinių ir tremtinių draugijos valdybos pirmininkas**

* * *

Nuoširdžiai sveikiname Lietuvos Laisvės kovų dalyvius, politinius kalinius ir tremtinius šv. Kalėdų proga.

Linkime, kad dvasingu švenčių palaimojus visuomet lydėtų ir suteiktų naujų jėgų pasiaukojamai tarnauti Tėvynei. Tikime, kad 2009-aisiais tvirčiau susitelksime dėl tu idealų, už kuriuos didvyriškai žuvo kovotojai už Lietuvos laisvę.

Su didžia pagarba –

**Tarptautinės akcijos „Komunizmą – į Tarptautinį tribunolą“ organizacinių komiteto vardu
pirmininkas Vytas MILIAUSKAS**

Legalūs ir nelegalūs galios žaidimai Lietuvos Seime

Jei Lietuva būtų demokratinė valstybė su geromis demokratijos tradicijomis, tai Seimo rinkimus laimėjusi partija turėtų tapti šalies dominuojančia valdančiajā jėga. Tačiau realiai gyvenime viskas klostosi daug sudėtingiau. Valdžia iš tiesų nėra tai, kas būtų padėta ant lėkštutės ir įbrukta į rankas. Paprastai valdžios turimai tiek, kiek jos sugebama „pa-siimti“.

Turinti 45 (daugiausiai iš visų) mandatus Seime Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionių demokratų partija buvo priversta ieškoti politinių partnerių, kad suformuotų balsų daugumą turinčią valdančią koaliciją. Kartu su trijų rūsių liberalais ji buvo sukurta. Opozicijoje likę kairieji ir paksininkai jėgos žaidimuose Seime iš tiesų kol kas nieko nelemia. Tačiau tie jėgos žaidimai Lietuvos politikoje vyksta. Ir vyksta jie iš esmės (neskaitant Prezidentūros ir kitų įtakingų veikėjų, apibendrintai vadintų „valstybininkais“) valdančiojoje koalicijoje tarp keturių koalicinių partijų. Koalicijai vadovauja A.Kubilius ir TS-LKD frakcija. Taip ir turėtų būti, turint omenyje mandatų skaičių. Tačiau ambicijų „pavadovauti“ neatsisako ir

naujai iškeptas politikas bei Seimo pirmininkas A.Valinskas. Stengdamasis vis kaip nors iškasti A.Kubiliui jam antrina ir kitų liberalų vadą A.Zuokas.

Blogiausia yra tai, kad naujokas politikas A.Valinskas neturi jokio politikui reikalingo nuosaikumo, taktiškumo jausmo, nei išminties. Jo norai, kartais visiškai neaiškiuos kilmės, turi būti besalygiškai vykdomi. Koks kietakaktis ir neatviras kitų kritikai bei nuomonei jis esąs, pademonstravo jau tada, kai buldozeriu stumė savo proteguojamą verslininką Burkšą į valdžios olimpą. Iš pradžių – į aplinkos ministro postą, vėliau – Klaipedos apskrities viršininko pareigas. Jo bukų užsispypimą demonstruoja ir jo elgesys Seime su žurnalistais. Jis pradėjo taip riboti žurnalistų teises, kad susilaikė visuotino ir tylaus žurnalistų boikoto; prieš porą savaičių šie sutartini nė vienas neatėjo į A.Valinsko spaudos konferenciją, kai iki tol jos lūžte lūždavo nuo dalyvių.

Savo nediplomatiškumą ir neaiškių interesų siekius jis pademonstravo ir praėjusį antradienį sustabdės A.Kubilius iniciuotos Energetikos ministerijos steigimą.

(keliamas į 7 psl.)

Permainų koalicija: darbininkai ir trukdytojai

(atkelta iš 1 psl.)

Palikime socialdemokratus su jų melais jų sąžinei ir rinkėjų teismui bei grįžkime prie Permainų Vyriausybės programų ir darbų. Nors apie jos darbus reikėtų pradėti kalbėti po 100 dienų, kaip yra priimta visose demokratinėse šalyse.

Žmonės permainų jau seniai laukė. Ir, žinoma, tik gerų permainų. Laukė teisingumo ir gerovės visiems. Verkiant reikia pagaliau užbaigtai reformas švietimo, sveikatos, socialinės apsaugos, teisėtvarkos srityse, apriboti biurokratiją ir monopolijas. Kaip sakė prezidentas V.Adamkus, reikia Vyriausybės, dirbsiančios žmonėms. Rezultatui, o ne įvaizdžiui, kaip darė G.Kirkilo vadovaujama Vyriausybė.

Tačiau užsibrėžtoms reformoms reikia ne tik gilius išminties ir didelio ryžto, bet ir daugybės pinigų bei kitokių išteklių. O už langų šeštą žvarbūs finansų ir úkio krizės vėjai. Kogero, artinasi audra. Tad ar tinkamas laikas reformoms?

A.Kubilius – nepataisomas optimistas. Jam atrodo, kad krizė yra pats tinkamiausias laikas kardinalioms reformoms. Būtent sunkių krizių metu Airija, Suomija, Portugalija ir kai kurios kitos Europos šalys ryžosi pribrendusiomis reformoms. Tačiau kyla rimtu abejonių dėl reformų organizatorių. Mat visi reformuojamų sričių ministrai – liberalai. Liberalas Lietuvoje suprantamas kaip materialinės naudos siekiantis individualistas. Jam mažai rūpi visuomenės ateitis. O čia juk idealistinių vertybų ugdymo ir puoselėjimo sritys! Ar ne lapinams bus patiketi ériukai ir visokiausiai rojaus paukšteliai?

Atrodo, kad turime pakankamai proto, ryžto ir politinės valios būtinoms reformoms, bet biudžete neturime reikalingo kiekio pinigų. Vadinosi, išlaidos kris ant visų gyventojų sluoksnių ir verslo. Gal dėl to Premjeras vis pabrėžia, kad būtinas visuotinis solidarumas. Kaip jis pasiekti? Juk dabar kiekvienas siaurą finansų antklodę traukia į save, negalvodamas, kad kaimynas galbūt šalą labiau. Kitiem galima nuimti, nubraukti, bet mums privalote lengvatas palikti, subsidijas padidinti, papildomai duoti. Tai toks dabar tas mūsų „so-

lidarumas“. Mokytojai, gydytojai, kultūros darbuotojai, meno kūrėjai, žemdirbiai, policininkai šaukia – tik mūsų nelieskite, nes mīrsime iš bado, sugrūsim, o griūdami jus sutraiškysime. Ir valstybė nuostos egzistavusi. Nebus nei Lietuvos vardo paminejimo 1000-mečio, nei Vilniaus – Europos kultūros sostinės, nei Valdovų rūmų. Mokytojai nemokys, gydytojai negydys, policininkai vagių negaudys. Visi išvažiuos į Airiją. Baisu.

Kita vertus, tie „vaitotojai“ teisūs. Tieka daug metų socialdemokratų skrausti jie tikėjosi didesnio naujos valdžios dėmesio. O ši siūlo dar daugiau susiveržti diržus. Kiekvienam kantrybė trūktų. Tik pensininkų balso neigdėti. Gal jie neturi kuo vadžią pagasdinti? Nei ką sugriaus, nei iūžsienius pabegsi. Bet krizės naštos dalį, atrodo, teks ir jiems prisiimti. Nors Vyriausybė žada silpnąjį neskriausti, bet ministras R.Dagys nežada didinti pensijų. SEB finansų analitikas G.Nausėda skaičiuoja, kad 2 milijardais litų padidėsianti mokesčių našta, pasidalins taip: verslui 1,3 milijardo, pensininkams ir neigaliems – 400 milijonų, kultūros bei žiniasklaidos darbuotojams teks 300 milijonų našta. Pensininkai daugiau nei dabar mokės vartodami. O mažiauvertotijie vargu argali, nes tai yra maistas, vaistai, būstas.

Prognozuojama kitų metų infliacija apie 10 proc. Dėl PVM lengvatų panaikinimo vaistams ir maistui, jie gali pabrangi iki 15 proc. Dėl to pensijos gali „suliesėti“ apie 10–15 proc. Vyriausybė žada nuostolius silpniesiems kompensuoti. Bet kaip gi kitaip, jei ne didinant pensijas ir kitas socialines išmokas? Teks didinti. Nors gal – tik labai mažas pensijas.

Deja, didžiausią triukšmą kelia ne tie, kuriuos krizė paliess skaudžiausiai. Streikuoją ir piketuoja žiniasklaidos ir leidėjų atstovai, dainų atlikėjai ir net šoumenai, profesionalūs sportininkai bei jų treneriai. Ne retas iš jų gauna gana solidžius atlyginimus ar honorarus. Leidėjų, ypač žiniasklaidos, pelnai siekia ir milijonus litų. Kodėl jie nenuori mokėti valstybei mokesčių? Kur čia surasti solidarumą? Gerai pasakė viena medikė radijo laidos metu: „Kodel mes – medikai, mokytojai, socialinės sferos darbuotojai – gaudami mažus atlyginimus turime mokėti už šoumenų, dainuškininkų, pokylių muzikantų vaikų mokymą, jų pačių gydymą ir mokėti jų té-

vams pensijas, jei jie, gaudami dešimteriopai daugiau, nenori mokėti mokesčių?“ Tiksliai pasakyta. Nei pridėsi, nei atimsi.

Apie kitus dalykus. Naujų ministerijų steigimas, restructurizavimas, iškėlimas į kitus miestus, apskričių pertvarkymas į regionus bus brangus ir skaudžiai palies daugelį žmonių. Jeigu tokiai pertvarkymais nebūs pasiekta esminio biurokratijos sumažinimo, valdžios paslaugų priartinimo prie žmonių ir ženklaus valdymo atpiginiomo, tai tokie veiksmai vadintini apgailėtinai.

Pirmieji ryžtingi premjero A.Kubiliaus žingsniai Briuselyje ir Lietuvoje kelia optimizmą. Jau pirmą darbo dieną Briuselyje gauti užtikrinimai dėl didesnių taršos krovų ir 5 milijardų eurų paramos elektros energijos linijų jungčių statybai. Paradoksalu, bet Vilniuje sekasi prasčiau. Pagalias į ratus čia kaišioja ne tik opozicija, bet ir savi „persitvarkėliai“. Naujokai gal iš nesupratimo, o seni vilkai gal ir iš blogos valios.

Atrodo, kad atgyja Atkuriamojo Seimo laikų „purvasklaidos“ darbo metodai. „Sarginiai šunys“ (tenesu-pyksta doris žurnalistai) piktaipai puola ir neteisingai iškreipia dažnų konstruktyvų naujos valdžios žingsnį. Keista, kad šiame puolime neatsilieka ir nacionalinė LRT. Beje, kartais įsiveliamo į visai bereikalingus ginčus su žurnalistais. Dėl menkniekių gaištamas brangus laikas, eikvojama energija, nukenčia partijos ir frakcijos įvaizdis. Siekdami visos Tautos solidarumu, pirma šito turime pasiekti Permainų koalicijoje ir pačioje TS-LKD frakcijoje. Ten dar yra naujokų, nesuprantančių, kad politika yra komandinis žaidimas ir spardytį įvarčius į savus vartus tokiu įtemptu ir atsakingu laikotarpiu yra ne šiaip sau klaida, o nusikaltimas.

Pasak prezidento V.Adamkaus, į Seimą jis žmonės išrinko ne sau įvaizdį kurti ar verslo grupių interesams atstovauti, bet dirbtį dėl rezultato, dėl visų taip laukiamų permainų į gerą. Kitaip puiki permainų idėja bus paversta skuduru ir pamesta prie Seimo durų sviečio perėjünų purviniems batais valyti. Ar šito reikia?

Savo valdžią reikia ne tik mylēti, bet ir prižiūrėti kaip savo vaikus, kad neatsitiktų taip, kaip su Gediminu Vagnoriumi. Būkime aktyvūs ir atsakingi piliečiai. Tai bus geriausia pagalba mūsų valdžiai ir mums patiem.

Dr. Povilas JAKUČIONIS

Žinios iš Seimo

Dieną ir naktį dirbęs Seimas priėmė 2009 m. valstybės biudžetą

Naujos kadencijos Seimas, dirbdamas praktiškai be pertraukų, naktimis, paryčiais ir vėl nuo ankstyvo rytoto, forsvavo visus įmanomus ir net ne įmanomus barjerus, kad iki Naujųjų metų būtų priimtas valstybės ir savivaldybių biudžetas. Jo projektas, taip pat vėluojant, buvo parengtas dar G.Kirkilo vadovaujamos Vyriausybės. Tačiau susirinkus naujos kadencijos Seimui ir A.Kubiliui perėmus Vyriausybės vairą, reikėjo ne tik priimti siūlomą biudžeto projektą. Prireikė iš esmės jį pakeisti, mat kartu su juo turi būti įgyvendintas kritės įveikimo planas. Taigi naktinis teko dirbti dar ir dėl to, kad kartu su pakeistu biudžeto projektu dar reikėjo pakeisti pusšimtijį lydinčią įstatymą, daugiausia numatančių mokesčių naštos perkėlimą ant gyventojų pečių.

Po ilgėliausių posėdžių, rietenu, intrigėlių ir pasižodžiavimų Seimas praėjusi pirmadienį vis tik patvirtino kitų metų valstybės ir savivaldybių biudžetą, kurio deficitas siekia 1,496 mln. litų, o valdžios sektorius deficitas – 2,1 proc. bendrojo vidaus produkto (BVP).

Vyriausybė suplanavo, kad biudžeto pajamas sieks 25,4 mlrd. litų, išlaidos sudarys 26,9 mlrd. litų. Tarp svarbiausių reformų paminėtina, jog naujoji valdžia didina akcizą cigarečiams, alkoholiui ir degalams, nuo 24 proc. iki 21 proc. mažina gyventojų pajamų mokesčių (GPM), nuo 15 iki 20 proc. didina pelno mokesčių, nuo 18 iki 19 proc. kelia pridėtinės vertės mokesčių (PVM).

Valdantieji taip pat atsisako daugelio PVM lengvatų. Pavyzdžiu, nuo liepos nebeliks PVM lengvatų kompensojamiesiems vaistams, nuo rugėjo – šildymui. Naikinamos lengvatos ir spaudai, tad nuo kitų metų žurnalai, knygos bei kiti leidiniai kainuos brangiau.

Kaip praneša žiniasklaida, degalai, priklausomai nuo rūšies, brangs 20–40 centų už litrą, cigaretės – 1–1,3 litu už pakelį, alkoholis – nuo kelių iki keliašdešimt centų už butelį. Planuoja, kad valstybės biudžetas dėl šių akcizų didinimo gautų 690 mln. litų papildomą pajamą. Iš viso akcizai į biudžetą turėtų atnešti 3,99 mlrd. litų.

Didžiausios iplaukos planuojomos iš PVM – apie 9,3 mlrd. litų. Iš GPM planuoja surinkti 4,9 mlrd. litų.

Užbiudžeto projektą balsavo 77 Seimo nariai, prieš buvo 47 parlamentarai ir 5 balsuodami susilaikė. Kitų metų biudžetą Seimas patvirtino tik valdančiųjų balsais, jo neparemmé né vienas opozicinės frakcijos narys. Seime opozicijos atstovai taip sakė: leidžiame jiems (valdančiajai daugumai) dirbti ir tiek. Iš tiesų jie nelabai ir turi kokių svertų "neleisti" daugumai dirbti. Dauguma yra dauguma. Ji turi reikiama balsų skaičių, tad opozicijos priekaištai lieka tik emocinio poveikio. Užtat kai kurie iš jų buvo tiek "emocionalūs", kad teko net siūlyti vaistą. Tačiau Seimo nariui Petru Gražuliu, tradiciškai mėgstan-

čiam pašukalioti Seimo tribūnose, TS-LKD frakcijos narė Vida Marija Čigrijienė net pasiūlė medikamentų, prašydama jo ramintis, nešūkauti Seime, nepozuoti žurnalistams. "Mes net Sibire taip nešūkavom", – priešištavovo vyriausioji Seimo narė, gimus tremtinių šeimoje ir gerai menanti Sibiro taigų platybes.

Šiaip įdomu stebėti, kaip Seimas dirba tikrai ekstremaliomis darbo sąlygomis, kai kartais telieka pora valandų per parą miegui. Štai pirmadienį, kai buvo priiminėjamas biudžetas, o finansų ministras A. Šemetas stovejo kaip nepajudinama uola ir beveik i kiekvieną Seimo nario pasiūlymą dėl lėšų skyrimo vienam ar kitam reikaliui negailestingai atsakinėjo, kad siūlymas atmetamas dėl lėšų stygiaus. Seime kilo triukšmas dėl... maisto. Prišokės prie mikrofono socdemas A. Salamakinas pradėjo bartis, kad kažkas i posėdžių salę atsinešė sruibus su duona. Vėliau paaškėjo, jog kalba eina apie TS-LKD frakcijos narį Kęstutį Masiulį, kuris dievagojosi, kad tai tebuves arbato puodelis. Būtų visai ne nuostabu, kad Seimo nariai būtų pradėję užkandžiauti tiesiog posėdžių salę, kai joje jie kasdien praleidžia apytiksliai po 20 val. per parą. Priimant biudžetą jau apie 20 val. vaiko tekė matyti ir kitą vaizdelį: paskelbus balsavimą iš Seimo valgyklos bėgte išbėgo bent 20 Seimo narių, čia užėjė užkasti. Viduje vaizdas buvo dar juokingesnis: tuščia valgykla su nukrautais stalais, pasmeigtais, prakastais kotletais ir padéklais, paliktais prie kasos... Visiškai nenuostabu, kad tą pačią dieną 20 val. 30 min. dėl tokio darbo tempo Seimo Darbo partijos frakcijos narė Loreta Graužinienė į Seimo posėdį pareikalavo iškvesti darbo saugos inspektorų, kuris paaiškintų, kaip turi dirbti Seimo narys. Juk tarp Seimo narių yra ir moterų, motinų ir vyresnio amžiaus žmonių, kuriems toks tempas iš tiesų gali būti nepakeliamas. Tačiau į tokius prašymus niekas nereaguoja. Valstybei greisiai pavojus ir visi privalo dirbti, kad išspręstų susiklosčiusią situaciją. Nedramatizuoja ir opozicininkai. "Darbo inspektorius jau seniai miega", – replikavo Seimo narys socialdemokratis Bronius Bradauskas.

Gali būti, kad milžiniškos pastangos laiku priimti 2009 m. valstybės biudžetą gali nueiti šuniui ant uodegos. Priimtą biudžetą ir pusšimtį jį lydinčią įstatymą pakeitimų turi pasirašyti šalies Prezidentas. Antradienį sušaukęs pasitarti specialistus jis gavo keletą pasiūlymų. Tai yra – pasirašyti valstybės biudžetą ir visą teisės aktų pataisą. Reikėtų suprasti Prezidentą: įstatymų projektų paketas yra labai didelis, net apžvelgti jį sunku. Tačiau ekonominės ir finansinės kritės akivaizdoje sėdėti sudėjus ranką taip pat negalima.

Ingrida VEGELYTĖ

Ivykiai, komentarai

Pertvarka Vašingtone. O Maskvoje?

Iki 2009 metų sausio 20-osios, kai naujuoju Vašingtono Baltųjų rūmų šeimininku oficialiai taps Barakas Obama, dienos suskaičiuotos. Tęsiantis pasaulio finansinei-ekonominei krizei ir laukiant tos dienos šimtai pasaulio politikų, politologų bei specialistų svarsto ir prognozuja, kokia bus galingiausios pasaulio valstybės naujosios administracijos politika. Pirmiausia kokių veiksmų, siekiant pažabotii kritę, imsis Barakas Obama ir jo komanda ir kaip klostysis JAV santykiai su vis labiau karovėzdu mosuojančiu Kremliaus režimu – Rusijos valdančiuoju duetu: prezidentu D.Medvedevu ir jo pirmatku V.Putini.

Pastaruoju metu Maskvos reiškiamas "antiamerikizmas", primenantis "šaltojo karto" metus, nieko gero nežada. Aišku, kad naujasis JAV prezidentas B.Obama pagrindinių dėmesių skirs ekonomikai ir kritės pasekmiumi likvidavimui, o užsienio politiką variuos viceprezidentas Džo Baidenas. Šis politikas turi didžiulę patirtį, pukiai pažiusta Rusiją ir neturi jokių iliuzijų Maskvos atžvilgiu. Tai įrodė Džo Baideno pasisakymai. Rusijai užpuolus Gruziją, jis, atvykęs į Tbilisi, nedviprasmiškai pareiškė, jog su dabartine Kremliaus vadovybe, tiksliau – Putino ir Medvedevo tandemu rasti bendrą kalbą beveik beviltiška. Tai ne vien būsimojo JAV viceprezidento nuomonė. Kai kurie žymūs Amerikos politikos strategai skelbia, kad B.Obama ne kartą akcentavo, jog sieks dialogo su visais, netgi Irano režimu, galbūt sugebės susitarti ir su Rusija. Esą B.Obama yra charizmatiška asmenybė ir lyginamas su tragiskai žuvusiu Amerikos prezentu Džonu Kenedžiu. JAV respublikonus palaikantis įtakingas laikraštis "The Wall Street Journal" vienoje publikacijoje Baraką Obamą pavadinio Amerikos "Mikhail Sergeyevich Obama". Tai prilygsta buvusios SSRS "pertvarkos" lyderiui M.Gorbaciovui, sugebėjusiam susitarti su velioniu JAV prezidentu Ronaldu Reiganu, paskelbusiu SSRS blogio imperija. Tai buvo grandiozinė JAV politikos figūra. Tačiau, kaip pažymėjo buvęs Rusijos Valstybės Dūmos deputatas, ižvalgus Rusijos demokratinės opozicijos politikas, be kompromisu smerkiantis ir kritikuojantis D.Medvedevo ir V.Putino režimą, Vladimiras Ryžkovas, "tam, kad galima būtų pradėti dialogą su Kremliumi, Amerikos "Michailui Sergejevičiu" Obamai reikėtų nedelsiant sėsti prie derybų stalo su žmogumi, panašiu į Reiganą. Kur rasti Kremliaus tokia figūrą?" V.Ryžkovas ir kiti Rusijos demokratai sutinka, kad B.Obama bandys ir ieškos būdų dialogui su Kremliu. Tačiau kur rasti dabartiniame

Rusijos soste žmonių, su kuriais būtų galima kalbėti arba susitarti? Šiuo metu Kremliai įsitvirtino asmenybės, kurioms rūpi ne dialogo klausimai, bet visai kiti reikalai. Pirmiausia skelbtu Ameriką didžiausiu priešu, regzti intrigas Europos Sąjungoje bei visame pasaulyje, padaryti NATO neveiksnia organizacija, siušti savo karo laivų eskadras į Venesuelą ar Kubą. Jeigu B.Obama nuspręstų atvykti į Maskvą su savo mis iniciatyvomis, gali atsikilti, kad jis kaktomuša atsirems į raudoną Kremliaus sieną.

Viltis, kad Kremliaus bus priverstas pakeisti priešišką politiką pasaulio, Amerikos bei kaimynių atžvilgiu, – ta pati ekonomikos kritė. Pirmiausia ekonomikos kritė jau skaudžiai paliečių Rusiją. Kritus naftos kainoms, bai-gesi laikai, kai Maskva maudėsi naftos doleriuose, kurie, Kremliaus valdovų nuomone, niekada nesibaigs. Rusija ēmė milijardinius kreditus. Pačios Rusijos finansų specialistai teigia, kad nė viena pasaulio valstybė paskutiniuose metais nepaėmė tiek kreditų, kiek Rusija. Oficialiai skelbiama, kad pasiskolinta "tik" 500–540 milijardų dolerių. Tai atskirų bankų, oligarchų korporacijų ir kompanijų skolos. Tačiau, pasak Rusijos centrinio banko atstovų, skolos jau pasiekė 700 milijardų, o valstybės rezerve jau mažiau nei 500 milijardų dolerių. Dabar jau ne tik pesimistai, bet ir realistai vis dažniau kalba apie artėjantį 1998 metų "defoltą" – didžiuolių kritę, kurios pasekmės, ypač kritis naftos kainoms, sunku numatyti. Tuo labiau kad 70 proc. iplaukų į Rusijos biudžetą sudaro iplaukos, gaunamos už naftą ir dujas. Ką nusprendė daryti dabartinė Rusijos valdžia? Ji savo valiutos rezervus dosnai dalija, anot vieno Rusijos finansininko, "gelbėdamai įvairaus plauko žulikų" vadovaujančius bankus, masiškai bankrutuojančius bankus ir korporacijas. Su vis labiau vargstančia "liaudimi" atskaitoma masiškai spausdinamais, sparčiai nuvertėjančiais rubliais. Nepaisant bėgėjančios ekonominės situacijos, prezidentas D.Medvedevas ir premjeras V.Putinas nepaklusniuosius gąsdina "Iskanderais" ir kitomis branduolinėmis raketomis, mėto milijardus korumpuotiems oligarchams gelbėti. Belieka tikėtis, kad pasaulinė kritė priversi ir Kremliaus vadovus atsikvošeti, kitaip tarant, jeigu naujasis JAV prezidentas B.Obama jau skelbias būsimosios pasaulio pertvarkos architektu, tai Stalino šlovintojams – V.Putinui ir D.Medvedeui – teks arba vėl užsidaryti geležine uždanga, arba pagaliau suvokti, jog autoritarinį režimą teks pertvarkyti.

Jonas BALNIKAS

Sveikiname

Garbingo 80-ojo gimtadienio proga sveikiname Lietuvos partizaną, Vyčio Kryžiaus ordino kavalieriu, atkurtos Prisikėlimo apygardos vadovo pavaduotoją, vyr. leitenantą **Antaną DOBROVOLSKIJ-Vovertyte** ir Laisvės kovų dalyvę, už nuopelnus Lietuvai apdovanotą Partizanų Žvaigžde, LPKTB Šiaulių skyriaus valdybos ir atkurtos Prisikėlimo apygardos tarybos narę **Mariją RIMKIENĘ-Pelytę**.

Nebeskaičiuojame nei metų, ne dienų. Tėvynė mylantiems gyventi reikia... Didžiuojamės Jumis, kad nepalūžote sunkių fizinių ir dvasinių išbandymų kelyje, išlikote kupini aukštų siekių ir prasmingų darbų, kad aktyviai dalyvaujate visuomeninėje veikloje dėl Tėvynės laisvės ir gerovės. Linkime stiprios sveikatos, daug prasmingų darbų, sėkmingo gyvenimo kelio. Tegul Jus visur ir visada lydi Aukščiausiojo palaima.

LLKS atkurtos Prisikėlimo apygardos taryba

Vinco Kudirkos gyvenimo keliais

(atkelta iš 1 psl.)

Zapyškyje stabtelkime neatsitiktinai. Jis susijęs su mūsų kelionės tema. Cia kurį laiką, išėjęs iš Seinų kunigų seminarijos ir dėl to praradęs supykusio tėvo parą, pas savo dėdė kleboną gyveno Vincas Kudirka. Dėdė kungas jam buvo moralinis bei materialinis ramstis. Zapyškis dar susijęs ir su 1863 metų sukiliimu, ir su sukilielių gretose buvusių poetu, vertėju ir publicistu aušrininku Andriumi Višteliu (Višteliusku)-Lietuviu.

Sovietinės okupacijos metais Zapyškio bažnytėlė buvo susijusi su pogrindžio jaunimo antisovietine organizacija. Cia buvo duota priesaika, slapsa spaudsinti antisovietinių lapeliai. Pažymėtina, kad šioje veikloje dalyvavo dabartinis Jėzuitų bažnyčios choro vadovas Algimantas Mišeikis, žinomas folkloristas Kazimieras Kalibatas ir kt. Iš Zapyškio apylinkių kilęs ir antisovietinio pogrindžio jaunimo organizacijos aktyvus narys, buvęs mano moksladraugis „Aušros“ gimnazijoje Augustinas Laurinaitis, žuvęs, kaip manoma, pastumtas čekistų po traukinio ratais.

Griškabūdyje apžiūréki me kunigo Juozo Vališausko suprojektuotą, 1796 metais pastatytą aštuoniakampę klasicizmo bruožų turincią vėlyvojo baroko stiliaus Kristaus Atsimainymo medinę bažnyčią, jos puošnų interjerą, paveikslus. Bažnyčios šventoriuje prie 1933 metais inžineriaus A. Bistricko suprojektuotos gelžbetoninės varpinės yra poeto Prano Vaičaičio brolio kunigo kapas. Pagal kilmę su Griškabūdžio apylinkėmis yra susijęs istoriko kunigo Jono Totoraičio vardas. Netoliese – mūsų kalbos tėvo Jono Jablonskio ir rašytojo Antano Tatarės téviškės.

Griškabūdžio apylinkėse prieš sovietinį okupantą aktyviai veikė narsieji Lietuvos

Paminklas Vincui Kudirkai
Kudirkos Naumiestyje

partizanai. Apie tai mena išlikusi buvusių stribų būstinių ir šalia jos – nukankintų partizanų kapų memorialas.

Šakiai yra susiję su Vinco Kudirkos vardu. Apie tai liudija čia stovintis skulptoriaus Stasio Žirgilio sukurtas paminklas V. Kudirkai. Vincas Kudirka Šakiuose apsigyveno grįžęs iš Varšuvos 1890 metais ir pradėjo dirbtį klebonijos klėtelės kambarėlyje gydytoju. Jo namai buvo virtę tiesiog slaptos literatūros sandėliu, į kurį knygnešiai gabendavo uždraustas lietuviškas knygas. Gyvendamas Šakiuose jis daug laiko skyrė visuomeniniams darbui. Gyvenimo sąlygos Šakiuose buvo labai sunkios. Jis čia pajuto pirmuosius savo sveikatos negalavimus – džiovos simptomus. Tada daugumą miestelio gyventojų sudarė žydai (3000 iš 3700 gyventojų), turėjė savą gydytoją ir neretai priešskai nusiteikę pačiam dr. Vincui Kudirkai. Todėl V. Kudirkai Šakių miestą vadines „Žydpile“.

Pagaliau miestas prie Šešupės ir Širvintos pavadintas Vinco Kudirkos vardu. 1934 metais miesto centrinėje aikštėje tuometinio miesto burmistro ir vargonininko Zigmo Skirgailos iniciatyva buvo pastatytas skulptoriaus Vinco Grybo paminklas didžia-

jam tautos varpininkui Vincui Kudirkai. Greta puikuojasi dr. Vinco Kudirkos muziejus. Jis buvo iškilmingai atidarytas 1998 metų gruodžio 5 dieną, švenčiant Lietuvos Respublikos himno sukūrimo 100-ąsias metines. Šio muziejaus formavimas pradėtas Vinco Kudirkos vidurinėje mokykloje dar sovietiniais 1958 metais minint Vinco Kudirkos 100-ųjų gimimo metinių jubiliejų. Kudirkos Naumiesčio kraštas gali didžiuotis dailininku Vytautu Kazimieru Jonynu, dailininku karikatūristu Juozu Penčyla, aktore Jadvyga Oškinaitė-Sutkuvienė, rašytoja Petronėle Orintaite-Janutiene, kompozitoriais Antanu Varnagaičiu, Zigmui Skirgaila, operos dainininke Juoze Krištolaitė-Daugėliene, ateininkijos veikėjais – filosofijos profesoriumi kunigu Pranu Kuraičiu, sociologu – pirmuoju lietuviu, Sorbojoje apgynusiu daktaro disertaciją, Pranu Dielininkaičiu, Vasario 16-osios Akto signataru, vėliau – vyskupu Justinu Staugaičiu, veikliuoju kananinku Kazimieru Prapuoleniu, Tauro apygardos Žalgirio rinktinės partizanu Juozu Simonavičiumi, žuvusiu nelygioje kovoje, buvusiu politiniu kaliniu, nuteistu 10 metų kalėjimo Artūru Flikaičiu ir kitais.

Daktaro Vinco Kudirkos gyvenimo kelio temą susikaupe baikime prie jo kapo Meištų kalnelyje. Jį žymi kryžiaus ženklu pažymėtas nulaužto ąžuolo kamienas, tvirtai savo šaknimis įsikibęs į savo gimtąją žemę. Tai paties V. Kudirkos prasmingo gyvenimo simbolis. Paminklas su „Taučiškos giesmės“ ketureiliu buvo pastatytas 1902 metais. Šie žodžiai išgąsdino tuometinę rusų valdžią. Policijos viršininko įsakymu, 1903 metais ketureilis buvo iškapotas. 1990 metais mokytojos Natalijos Manikienės rūpesčiu buvęs paminklo įrašas atkurtas atskiroje antkapinėje plokštėje. Zigmantas TAMAKAUSKAS

Sveikiname

Metai paukščiais nuskrido
Ir linksmai, ir liūdnai.
Liko praeity brydės
Ir balti smilkiniai.
Liko nueitas kelias,
Žingsnių aidas laukuos ir miškuos
Ir tas šerkšnas pabačas
Sidabriniuos plaukuos.

Sveikiname buvusią Kęstučio apyg. Butagėdžio rinktinės Žalgirio būrio partizanę, buvusią Yorkutos lagerių politinę kalinę Onutę LEŠINSKAITĘ-ŠVEDIENĘ-Akaciją garbingo 85 metų jubiliejaus proga. Linkime ilgų gyvenimo metų, puikios sveikatos, Dievo palaimos.

LPKTS Tauragės filialas

* * *
Garbingo 80-ojo gimtadienio proga sveikiname atkurtos Vytauto partizanų apygardos karių savanorių, buvusų politinį kalinį Aloyzą CIOMANĄ.

Linkime prasmingų darbų dėl Tėvynės, išvermės, geros sveikatos.

Bendražygiai

Gyvenimas yra žavus, jei moki ji mylēti, mylēti visa, kas gyva, kas jauja, kas auga, džiaugtis artimomis siełomis, išitraukti į tos gaivinancios jėgos lauką ir stovėti abipusio spinduliaivimo taške. Ir stengtis daugiau atiduoti, nei gauti.

Tiek vertas gyvenimas, kiek mokame pasiimti iš jo grožio ir šviesos, kiek einaime per jį su tikėjimu ir meile...

100-ojo Jubiliejaus proga Juozą JARAMINĄ sveikina Vilniaus Pagirių buvę tremtiniai

Garbingo 80-ojo jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikiname buvusį politinį kalinį, tremtinį, nenuilstantį kovotoją, gyvenantį Palangoje, Algirdą PEČIUOKONĮ.

Linkime sveikatos, išvermės, neblėstančios energijos.

Likimo draugai – Izabelė Navarackienė iš Druskininkų, Bronė ir Valius Jurkėnai iš Prienų

Chirurgą, dimisijos kapitoną Zenoną GAILIUŠI sveikiname 85-ojo jubiliejaus proga.

Linkime stiprybės, geros sveikatos ir neblėstančios energijos dirbant dėl mūsų brangios Tėvynės.

**LVRKS taryba,
LPKTS Panevėžio filialas,
LLKS prezidiumas**

Garbingo 80-ojo jubiliejaus proga sveikiname buvusią LPKTS Lazdijų skyriaus pirmininkę, politinę kalinę, bendražyge, apdovanotą 1-ojo laipsnio LPKTS žymeniu „Už nuopelnus Lietuvai“, Jadvygą GALINYTĘ-SANDIENĘ.

Linkime geros sveikatos, gražių ir laimingų dienų, prasmingų gyvenimo akmens, kantrybės, begalinės stiprybės ir Dievo palaimos. Gražių artėjančių švenčių Jums.

LPKTS bendražygiai

Ilgametę LPKTS Lazdijų skyriaus pirmininkę Jadvygą GALINYTĘ-SANDIENĘ garbingo 80-ojo jubiliejaus proga sveikina –

LPKTS valdyba

*

Tremties tema parašyta daug knygų. Tačiau apie tremtį visada galima kalbėti, rašyti. Ta tema turbūt niekuomet nebus užbaigtą. Vis dar yra dalykų, apie kuriuos įdomu pasiklausyti, prisiminti.

Pasakodamas savo vaimams, vaikaičiams ir provai-kaitei apie tremtį, visuomet prisimenu susitikimą su savo Mama. Norėčiau apie tą iky-ki papasakoti ir „Tremtinio“ skaitytojams.

1951 metų vasarą, pasibaigus mokslo metams, buvau paimtas į sovietų kariuomenę. Pakliuvau į Jaroslavli. Tų pačių metų spalio 2 dieną iš mūsų téviškės – Plungės r. Tauravko, į Sibirą išvežė vi-są mūsų šeimą: tévus, keturias seseris ir brolį.

Jų trėmimo kelias éjo pro tą patį Jaroslavlio miestą, kur aš tarnavau. Véliau sužinojau, kad namiškiai tame meste iš tremtinių vagono išmeté man adresuotą laišką. Jie galvojo, kad geri žmonés kokiui nors būdu tą laišką perduos man. Tačiau neverdavé. Jis kažkur pakliuvo ir tai paspartino tam tikrus ikykius. Dali-nio vadovybė staiga émė tikranti mano dokumentus, pašalino iš tarnybos, po kelių dienų atleido iš kariuomenės. Tiesa, davé pasirinkti, kur važiuoti – į Lietuvą, iš kur atvykau į tarnybą, ar į Sibirą – pas tévus. Aš išvažiavau į Lietuvą, Telšius.

Grįžęs į Lietuvą, namus radau išdraskytus, tuščius. Labai daug vargau, kol įsikūriau. Glaudžiausi pas gimi-nes, pažistamus, draugus.

1952 m. sausio 26 d. išve-žimui rinko tokius kaip aš – pabégėlius. Mane surado Varniuose. Liepė pasiimti mais-to, šiltų drabužių, nes teks važiuoti toli, į šaltus kraštus. Mat tévai reikalauja mane pri-statyti jiems. Aš susiruošiau gana greitai. Neturéjau nei maisto atsargų, nei drabužių, nei pinigų. Išvažiavau tuščio-mis. Iš Varnių sunkvežimiui vieną, lydimą keturių gink-luotų palydovų, nuvežé į Rie-

tavą. Vakare iš Rietavo jau kiti vežejai, prisodinę pilnus sunkvežimius, atvežé į Plungės geležinkelio stotį. Čia mus susodino į gyvulinius vago-nus. Per kurių laiką pripildé pil-ną vagoną. Naktį traukinys pajudėjo. Sąstatas buvo gana ilgas (galima buvo suprasti kelio vinguose). Vežé per Rusijos platybes į tolimajį Si-birą. Retkarčiais duodavo kažkokios sriubos ir duo-nos. Valgiai visą davinį, nes atsargų neturéjau. Vagone buvome per 60 žmonių (daugiausia jaunų mokyto-jų, moksleivių, studentų, vienas kitas vyresnio amžiaus

žmogus). Turbūt po 10–12 dienų kelionės supratome, kad jau esame Sibire.

Vieną rytą traukinys su-stojo kažkokioje stotelėje. Mano guolis vagone buvo prie-pat langelio. Pastebėjome ne-toli vagono einantį žmogų, iš drabužių panašų į lietuvių. Pra-déjome šaukti: „Ei, déduk, bene lietuvis esi?“ Tas „dédu-kas“, išgirdęs šauksmą, pri-ejo arčiau. Atpažinai, kad tai mano giminaitis Pranas. Jis mane taip pat pažino ir staiga kažkur nubégo. Po kelių mi-nučių su juo grížo ir kelios moterys. Visas mano kūnas sudrebéjo – atbégo Mama ir

Rąstų plukdymas. Askizo miško pramonės ūkis, Chakasijos sr., Krasnojarsko kr. 1952 m.

sesuo! Su jomis dar kelios moterys. Mama klausinéjo manęs, kur aš važiuoju, ar tur-riu valgyti, ar turiu šiltų dra-bužių, ar turiu pinigų. Aš me-lavau, sakydamas, kad turiu visko. Mama, žinoma, tuo ne-patikėjo. Ji išgraibé savo kiše-nes, surinko keletą rublių ir, susukusi į kamuoliuką, įmeté juos man pro vagono langelį. Ta stotis buvo „Krutojar“, per penkis tūkstančius kilo-metrų nuo Lietuvos.

Traukinys po kelių minu-čių pajudėjo. Mačiau, kaip Mama, klupdama pusnyse, bégó paskui traukinj... Iši-vaizduoju, ką jauté Jos – Mo-tinos širdis.

Traukinys po kelių minu-čių pajudėjo. Mačiau, kaip Mama, klupdama pusnyse, bégó paskui traukinj... Iši-vaizduoju, ką jauté Jos – Mo-tinos širdis.

Tik vėl 1952 metų rudenį leido išvažiuoti pas tévus – ten, kur žiemą išvagono pasi-mačiau su Mama ir seserimi. Naujoji vieta buvo žemės ūkio kraštas. Išmokau trak-torininko amato. 1958-ai-siais leido grížti į mylimą Tévynę Lietuvą.

Vytautas BUTKUS

Jau antrą kartą teko da-lyvauti buvusių tremtinių or-ganizuojamoje piligriminėje kelionėje. Ši kartą – po Iz-raelį-Jordaniją-Egiptą (nuo Mozés iki Kristaus).

Léktuvu iš Vilniaus per Prahą pasiekéme Tel Avivą. Pažinti su Izraeliu pradéjome Jafoje – svarbiausiam seno-vés Palestinos uoste. Apžiū-réjome senamiestį, architek-tūros paminklus. Mus, atvykusius iš Siurės, malonai le-pino saulé, šiltas Viduržemio jūros vanduo bei smélėta pa-krantė. Pravažiavome Hai-fą, Kesariją, Cezariją. Daug senų miesto liekanų, apgriu-vusių pilių. Bakajų sodai – lyg Rojaus sala Žemėje. Čia viskas nepaprastai gražu, švaru, tvarkinga. Daugybė retų, kruopščiai prižiūrimų augalų. Jau pirmą kelionės dieną galėjome pasilepinti prie jūros.

Kesarioje pamatėme kry-žiuocių miesto liekanas, ro-ménų laikų akveduką, amfi-teatrą. Dar – Karmelio kalną, karmeličių vienuolyną.

Puikiai pailsėjé, kitą dieną išvažiavome ant Taboro kalno, kur Kristus paskelbė 8 pa-laiminimus. Jie surašyti ant kalno pastatytoje bažnyčioje. Šv. Mišias šalia bažnyčios

irengtoje koplyčioje aukojo mus lydintis kunigas Rimvydas. Po to vykome į Nazare-tą, aplankémme bažnyčią, pas-tatyta toje vietoje, kur Ange-las apsireiškė Marijai. Tai – antroji Angelo apsireiškimo vieta. Pirmoji – prie šulinio, kitoje vietoje.

Galiléjos Kanoje Kristus padaré pirmajį stebuklą – van-denį paverté vynu. Kanos baž-nyčioje meldžiamasi norint sutvirtinti Santuokos sakra-mentą. Pakelėse daug parduo-tuviu, pilnų įvairiausių suveny-ru. Prekeiviniai siūlo pačių pag-amintų karolių, Rožinių.

Sekmadienį rytą išvažia-vome prie Galiléjos (Genaza-reto) ežero. Čia sédome į lai-velį, panašu į šv. Petro valtį. Fotografavomės prie atvež-tos Trispalvės, giedojome ir meldémės. Parplaukę užsu-kome į muziejų, pažiūréjome filmą apie tai, kaip buvo su-rasta šv. Petro valtis, ją apžiū-réjome. Kopėme į neaukštą kalnelį, kur Kristus padaugij-no duoną bei žuvį. Meldémės, klausémės kunigo skaitomų ištraukų iš Šv. Rašto. Resto-rane mus vaisino šv. Petro žu-vimi su įvairiomis daržovėmis ir padažais. Po sočių pietų

keliavome prie Atsimainymo kalno. Važiavome vietiniai mažais autobusiukais po 8 žmones. Po pamaldų bei ekskursijos po bažnyčią ap-žiūréjome Elijo ir Mozés pa-veikslus.

Kitą dieną – kelionė į Jordaniją. Džeraše aplankémme deivės Artemidės didingos šventyklos griuvėsius. Vaka-rop pasiekéme kalną, kur Die-vas pasireiškė Mozei, parody-damas izraelitams skirtą Pa-žadétają žemę. Čia stovi pa-minklas – aukštai iškeltas žaltys. Madaboje užėjome į Sv. Jurgio cerkvę su labai se-nomis mozaikomis.

Jordano upėje šv. Jonas Krikštytojas pakrikštijo Kris-tū. Buvo 40 laipsnių karšcio, todėl stabtelėjome poilsio prie Negyvosios jūros – pasi-maudyti, atsipūsti. Keliauda-mi Petros link, sustojome prie kryžiuocių pilies. Nema-čius sunku įsivaizduoti šiuos kalnus. Petra – buvusi naba-tėjų sostinė, 6 a. pr. Kr. iškirsta Vadi Araba raudonyjų smiltainių kanjone. Nuo ryto iki pietų įjome gana plačiu keliu. Abiejose pusėse labai statūs ir aukštūs kalnai, žiūrėti yra į ką, bet žiopsoti negali,

nes keliu nuolat eina žmonės, joja arkliais, asilais, kupranu-gariais, rieda lengvi dengti ve-zmaičiai. O žmonių žmonių!

Tos pačios dienos popietę atvykome į Agabą, kurortinį miestelį prie Raudonosios jūros. Vadovė Irena pasiūlė pa-plaukioti laiveliu. Jo dugne įtaisytas stiklas, pro kurį pui-kiā matosi jūros dugnas: kor-alai, žuvys, jūrų ežiai ir įvai-riausi augalai.

Né nepajutome kaip prabé-go 7 dienos. Is Jordanijos – vėl į Izraelį. Izraelio kurorte Ei-late gyvenome tris dienas. Pir-mają buvo surengta kelionė autobusu po miestą. Sustojo-me brangakmenių manufak-tūroje. Čia dirbantis meistras parodė, kaip jie apdorojami, šliuojami. Galėjome nusi-pirkīti vietus meistrų darbų. Il-gai užstrukome stebėdami kaip šeriamis vėžliai, žuvys, domé-jomės koralų, vandens gyvū-nų įvairove. Žiūréjome filmą apie ryklis.

Antra diena buvo skirta poilsisi prieš kopimą į Mozés kalną. Jis yra Egipto teritori-oje. Autobusas atvežé į Šv. Kotrynos vienuolyno, į kurio kalno papédéje. Apie du kilometrus įjome pésčio-

mis, kitus penkis – jojome ant kupranugarių, likusį kelią vėl teko įveikti pésčiomis. Ant kalno kunigas Rimvydas au-kojo šv. Mišias.

Atsisveikinę su Eilatu, iš-vykome į Jeruzalę. Sustojome Kumrane. Čia rasti labai seni rankraščiai, gerai išsilaike kalno oloje. Pakelui užsukome į Gerasimo Jordaniečio vie-nuolyną, kur bégdamis nuo Erodo buvo sustoję Juozapas ir Marija su kūdikeliu.

Pažinti su Jeruzale pradé-jome nuo Betliejaus. Jis – palestiničių žemėje, siena at-tvertoje nuo Izarelio. Apžiū-réjome grotą, kurioj gimė Kristus, išklauséme šv. Mišių. Po pietų aplankémme žy-miausias miesto vietas: Raud-ų sieną, Getsemanés sodą, Liuto vartus, Kristaus nukry-žiavimo vietą, Kristaus kapą. Paskutinę kelionės dieną pa-buvojome ant Alyvų kalno, Peter Noster bažnyčioje, įjome Kristaus keliu į Golgotą.

Per 14 kelionės dienų taip susidraugavome, kad sunku atsišveikinti. Visi pilig-rimai buvo labai draugiški, stengési vienas kitam padėti. Ačiū kunigui Rimvydui už gražius pamokslus ir dvasinių pastiprinimą.

Teresé GEČIENĖ

Kalėdinė sriuba arba sūrios Kalėdos

Marijampolietis Jonas Parpartis, 1949 metų pasipriešinimo organizacijos dalyvis, kalėjo Komijos lageryje. Ten būdavo tokia tvarka – miško glūdumoje kaliniai pastatydavo du barakus. Viename įsikurdavo sargybiniai, sandėliai, virtuvė, kitame sukimšdavo nuteistuosius. Vėliau pastatydavo daugiau barakų. Kai kaliniai mišką aplinkui iškirsavo, lageris „kraustydavosi“ toliau.

1949 metų pabaigoje daug kaliniai – miškakirčių Vožajėlio stotyje sutalpino į ešeloną ir išvežė į Kazachstaną – Karagandą. Kelionė užtruko savaitę. Tuo metu pradėjo spausti šalčiai. Vagonuose buvo krosnelės, net joms trūko malkų. Akmens anglys be medienos nenorėjo degti. Teko netigulius ardyti pakuroms. Blogiausia, kad judančiam ešelonai niekas nesirūpindavo „keleiviams“ patekti geriamojo vandens. Veltui jie prašė „kipiatoko“ ar bent šalto vandens.

Pagaliau šv. Kūčių dieną – gruodžio 24-ąją – vežamiesiems paskelbė: netrukus ešelonas pasieks stotį, kur būsite sočiai pamaitinti. Iš tikrųjų stotyje jiems atgabeno katinus tirštus sriubos, išalkusiems atrodžiusios tikra pagoda. Bet sriūbtelėjus vieną kitą šaukštą paaikškėjo, kad

sriuba išvirta iš gerokai pasūdytos žuvies. Dauguma lietuvių kaliniai nuo to patiekalo susilaikė, nors ir buvo alkani, nes žinojo, kad pavalgę ne greitai gaus atsigerti. Kūčių vakarą jie atšventė kramtydami duonos gabalėlius.

Bet ešelone buvo nemažai ir kriminalinių nusikaltelių, kurie nieko nepaisydami prišerbė pateikto sūrymo. Na, o vėliau prasidėjo baisios troškulio kančios. Nelaimingieji laižė apledėjusias metalo dalis vagone, bandė sugraibyti sniegą ar šerkšną. Jono Parparčio atmintyje visam gyvenimui įsispaudė 1949 m. Kūčių vakaras – matytos kančios, kurias žmonėms suteikė troškulys.

Panašių kančių išgyventi

tek davuo tuomet ne vien tremiamiesiems į Sibirą. Plačiai žinomi ir tokie pasakojimai: areštuotas atlaikydavo tardytojų mušimus ir kankinimus. Atrodydavo, kad tardytojai atlyžta. Jie sakydavo: paleidžiame tame. Kadangi arešto metu negavai valgyti, tai prieš išvykdamas namo eik virtuvėn pavalyti. Tardomas patenkintas prikimšdavo skrandži tyčia užtaisyto sūraus srébalo. Vėliau, žinoma, jis vėl grąžindavo į kamerą ir netrukus areštuotas, neišverdamas baisaus troškulio, pradėdavo tardytojams pasakoti viską, ko jie negalejo iš jo „ištraukti“ kitokiomis gudrybėmis ir kankinimais.

Aleksandras JAKUBONIS

Lietuvių Kalėdos tremtyje

Kalėdos lageriuose

Trypiamam, ujamam ir kankinamam, paverstam verugu ir kalinamam aklinais uždarystame tamsiame narve, dar buvo „primenama“: nekalbék, nejudék, eik griežta rikiuote, žingsnis į kairę arba į dešinę – šausiu! Šios kasdiénés „komandos“ bukino žmogų, visiškai jį nuvertino paversdami daiktą, kurį, rodos, visi pamiršo, pasmerkė, paliko pražūčiai.

Kai lietuvių dar laukė išlaisvintojų iš Vakarų, toji propaganda buvo šioks toks moralinis pastiprinimas, bet kai įsitikino, kad tai tik paistalai, nugrimzdžiili giliai stalininė realybė: teks kenteti ir išbūti viša skirtą laiką.

Stalininės epochos metais nuteistas, kuriam pritaiytais 58 straipsnis, buvo pasmerktas visam laikui, be ateities ir perspektyvų gyveno jo šeima. Be to, jei būtų kilę rimtų neramumų ar karas tarp Vakarų valstybių ir Sovietų sąjungos, politinius kaliniai būtų tuo pat sušaudę, kaip pasielgė 1941 m. Pravieniškėse, Červenėje... Kalėji muose ir lageriuose buvome dusinami, užspeisti, surakinanti, nualinti, nusilpę, tačiau iš-

likome žmonėmis. Laukėme šv. Kalėdų kaip šviesulio, kaip dvasios atgaivos. Juk ir Kūdikėlis gimė skurde, perseki-jamas, toks artimas nuskriaustiems ir nelaimingiems žmonėms.

Nesvarbu, kad kameroje neturėjome kalėdaičių, žvakelių, preksučių, bet visi susirinkdavome ant narų, pasidalinydavome ta pačia lagerio duona, užgerdavome „kipiatoką“ ir kiekvienas prisimindavome Kūčių ir Kalėdų šventę, kai gyvenome namuose. Ne vienas nubraukdavome ašarą, kaip broliai pasibūčiuodavome, sukalbédavome

maldą ir giedodavome „Sveikas, Jėzau, gimusis“. Tada vienas kitam palinkėdavome gyviems sugrižti į Lietuvą...

Kartą, kai viename Uralo lageryje per Kūčias sugulė ant narų lietuvių laužė kalėdaitį, į mus geraširdiskai žvelgė ukrainiečiai, rusai, kaukaziečiai. Prie barako durų pasirodžius režimo viršininkui, jie mus įspėjo. Suspėjome išsiskirstyti. Gyvenant nežmoniškose salygose kiekvienas geras žodis, įspėjimas reiškė labai daug. Švenčių proga sulaukdavome ir laiškų. Juos skaitydavome, duodavome perskaityti kitiems, kurie nebūdavo gavę žinutės iš Lietuvos.

Jonas KIRLYS

Pasitinkant 1955-uosius metus

ILSEKITES RAMYBEJE

Janina Ragauskaitė-Kateliéné

1933–2008

Gimė Deglėnų k., Pasvalio r., ūkininkų šeimoje, auginuojose aštuonis vaikus. Mokėsi Panevėžio vidurinėje mokykloje. 1951 m. sužinojusi, kad šeima tremiama, atėjo į Panevėžio geležinkelio stotį ir prisijungė prie šeimos. Buvo ištremta į Tomsko sr. Teguldeto r. Staro Šumilovo gyvenvietę. Srednij Ciulymsko miško pramonės ūkyje dirbo sunkius miško ruošos darbus. 1956 m. grįžo į Lietuvą. Dirbo Panevėžio konservų fabrike, vėliau – Linų kombinate, Metalo apdirbimo gamykloje. Ištekėjo, užaugino dvi dukteris.

Palaidota Šilaičių kapinėse.

Užjaučiamie dukteris ir artimuosis

Buvę Staro Šumilovo tremtiniai

Antanas Keturakis

1925–2008

Gimė Rinkūnų k., Garliavos valsč., Kauno r., darbininkų šeimoje. Mokėsi Garliavos pradžios mokykloje, vėliau Kauno Jėzuitų gimnazijoje. Mokydamasis įsitrukė į pogrindinę veiklą. Baigė Kauno finansų technikumą. Dirbo buhalteriu Garliavos plyninėje. 1948 m. išduotas, areštuotas ir nuteistas 25 metams. Kalėjo Norilsko lageriuose. Buvo aktyvus Norilsko lagerio sukiliimo dalyvis. Po sukiliimo buvo išvežtas į Magadaną. Į Lietuvą grįžo 1956 m. Apsigyveno pastatą Rašnavos k. Sunkiai kūrėsi tėvynės žemėje. Isidarbino Petrašiūnų medžio apdirbimo kombinate, ten dirbo iki 1996 m. Lietuvoje, sutikęs likimo draugę, grįžusią iš Mordovijos lagerių, sukurę šeimą. Užaugino tris dukteris. Aktyviai dalyvavo Sajūdžio ir LPKTS veikloje. 1999 m. apdovanotas Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių medaliu.

Palaidotas Kauno r. Jonučių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiamie žmoną, dukteris ir artimuosis.

LGRTC Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija skelbia sąrašą asmenų, pretenduojančių į kario savanorio ir Laisvės kovų dalyvio teisinį statusą

(Tėsinys)

Julija Savičienė-Popieraitė,
g. 1930 m., ryšininkė, pogr. spaudos platintoja, Marijampolės aps. ir valsč.

Taurė apyg. Vytauto rinkt.
1945–1948 m.

Vytautas Juozas Selickas (Salickas), g. 1929 m. (po mirties), partizanas, Alytaus aps. Krokių laukio valsč. Vytorio būrys 1949–1951 m.

Pranas Stankevičius,
g. 1925 m., sukiliimo dalyvis,
Stakliškės 1941-06-22–28.

Stanislovas (Stasys) Ragaišis, g. 1911 m. (po mirties),
sukiliimo dalyvis, Rokiškio aps. Panemunėlio valsč.
1941-06-22–28.

Vincas Raketis, g. 1915 m. (po mirties), rėmėjas, Švenčionių aps. Mielagėnų valsč.
1944–1945 m.

Jonas Šeputis, g. 1932 m., ryšininkas, Tauragės aps. Pagraničio valsč. Kęstučio apyg. Butegeidžio rinkt.
Žalgirio būrys 1949–1951 m.

Kazimieras Simulynas,
g. 1901 m. (po mirties),
mokslo ir kultūros veikėjas,
Raseinių aps. Girkalnio valsč.
1926–1941 m.

Antanas Tamošiūnas,
g. 1897 m. (po mirties), rėmėjas, Panevėžio aps. ir valsč.

1945–1947 m.

Antanas Tumėnas, g. 1898 m. (po mirties), policininkas, Šaulys, Kretinga 1924–1941 m.

Genovaitė Vitkauskienė-Baranauskaitė, g. 1923 m., rėmėja, Varėnos aps. Merkinės valsč. 1945–1949 m.

Juzė Vitkienė-Bistrickaitė,
g. 1924 m., ryšininkė, Radviškio aps. ir valsč. Prisikėlimo apyg. Žalioji rinkt. 1944–1948 m.

Juozapas (Juozas) Žukas,
g. 1903 m. (po mirties), Šaulys, Biržų aps. ir valsč. 1930–1941 m.

Atsiliepimus apie šiuos pretendentus galite siuštis adresu: Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija, Gedimino pr. 40/1, LT-01110 Vilnius. Teirautis tel. (8 5) 231 4157.

Komisijos pastaba. Sąrašas skelbiamas remiantis Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisijos darbo reglamento 8 punktu: „Pretendentai į kario savanorio ar laisvės kovų dalyvio teisinį statusą skelbiami spaudoje“.

(Bus daugiau)

2008 m. gruodžio 26 d.

Legalūs ir nelegalūs galios žaidimai Lietuvos Seime

(atkelta iš 2 psl.)

Jo vadovaujama Tautos prisikėlimo frakcija vieningai balsavo, kad šis klausimas būtų išbrauktas iš Seimo plenarinio posėdžio darbotvarkės. Žiniasklaidos teigimu, tokiu būdu TPP „atkeršijo“ partneriams, kad šie prieš tai balsavo už kito klausimo – dėl Vytauto Greičiaus atleidimo iš Lietuvos Aukščiausiojo Teismo pirmininko pareigų – išbraukimą iš posėdžio darbotvarkės.

Apie Energetikos ministerijos steigimo stabdymą TPP lyderis, Seimo pirmininkas Arūnas Valinskas užsiminė antradienio ryta per seniūnų sueigą. „Per seniūnų sueigą Seimo Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų frakcijos atstovai pasiūlė V. Greičiaus atleidimo klausimą išbraukti iš darbotvarkės. Reaguodamas į tai,

posėdžio dalyvių teigimu, A. Valinskas pareiškė, kad tokiu atveju nebus ir Energetikos ministerijos“, – skelbia BNS.

Tą pačią dieną žiniasklaidoje pasirodė ir europarlamentaro prof. Vytauto Landsbergio raginimas – komentaras dėl susiklosčiusios padėties.

„Kai yra prievertavimas, žmogui paprastai yra noras nenusileisti tam prievertavimui. Pažiūrėsime, ar taip ir bus“, – pirmadienį BNS sakė V. Landsbergis, paklaustas apie galimą TS-LKD laikyse na antradienį balsujant dėl V. Greičiaus atleidimo.

Iš tiesų, nei V. Greičiaus atleidimo, nei Energetikos ministerijos steigimo klausmai nėra esminiai. Cia svarbiausia yra koalicijos partnerių santykiai. Kaip prasitarė prof. V. Landsbergis – „prievertos“ santykiai. Reikia

Skelbimai

„Sibiro Alma Mater Post Scriptum“ bendraautoriu dėmesiui!

Informuoju, kad straipsnių siuntimas ir priėmimas baigtas. Paruošta knygai medžiaga atiduota leidyklai. Dėkoju Jums už atsiustus straipsnius. Jū gavau per aštuoniadėšimt.

Dabar privalome atlikti du labai svarbius darbus:

Visiems bendrautoriams kartu nusifotografuoti. Ši nuotrauka – pagrindinis knygos akcentas. Tai atliksime mūsų organizaciniame susitikime 2009 m. vasario 7 d. Šiaulių universiteto centriniu rūmu Baltojoje salėje.

Iš anksto tiksliai suskaičiuokime, kiek knygų bendrautoriai norės gauti knygos pristatymu metu. Tik tuomet sužinosime apytikrė knygos kainą – ji mažės, jeigu užsisakysime daugiau knygų. Knygos sudarytojas privalo garantuoti leidyklai, kad užsakytos knygos bus nupirktos knygos pristatymo dieną. Todėl privalome surinkti garantinę avanso sumą. Kiekvienas bendrautorius avansą gali sumokėti minėto susitikimo metu arba pervesti į specialią sąskaitą, kurios numeri gali būti sužinoti paskambinę knygos sudarytojui.

Visais iškilusiais klausimais teirautis tel. (8 41) 390 115, mob. 8 618 72 785 ar el.paštu cingusr@gmail.com Romualdo Baltučio (Rasos 22-49, Šiauliai).

Užsiprenumeruokite „Tremtinį“ 2009 metams!

Prenumeratos indeksas – 0117. Prenumerata kainuoja:

1 mén. – 5,60 Lt, 3 mén. – 16,80 Lt, 6 mén. – 33,60 Lt, 12 mén. – 67,20 Lt.

Vienas savaitraščio numeris kainuoja 1,40 Lt.

„Tremtinys“ išeina keturis kartus per mėnesį.

Prenumerata priimama „Lietuvos pašte“.

SL289

Redaktorė - Jolita Navickienė

Redakcija: Aušra Šuopytė,

Dalia Maciukevičienė,

Vesta Milerienė

Tremtinys

suprasti A. Kubilių ir visą TS-LKD frakciją: jiems dirbtinėra lengva. Jiems pagaliu į ratus norėtų pakaišoti tiek priešinkai (opozicija), tiek „draugai“ (koalicijos partneriai).

Akivaizdu, kad dabar tarp koalicijos partnerių vyksta galios žaidimai: pasigalynėjimai, kas įvairiai būdais pasiūlimes daugiau valdžios. Kadangi TS-LKD ir A. Kubilius legaliai turi daugiau galų, kurias suteikė rinkėjų pasitikėjimas, tai jaunesiems koalicijos partneriams belieka nelegalūs būdai: prievertavimas ir, neduok, Dieve, šantažavimas. Žurnalistai jau seniai įtarinėja, kad A. Valinskas gąsdina A. Kubilių sugriausiantis koaliciją ar kokį reikalingą Lietuvai sumanymą, jei nebus patenkintos jo užgaidos. A. Kubilius kol kas viešai neišnia tokius spėjimus. Tačiau turint omenyje A. Valinsko polinkį į vienvaldiškumą ir savo kurtumą kritikos atžvilgiu, galima (nors ir nesinorėtų) tikėtis, kad jis dar pridarys bėdą...

Ingrida VĖGELYTĖ

Užjaučiamė

Nuoširdžiai užjaučiamė ir īrankime stiprybės LPKTS Kauno filialo narei Stefanijai JONUŠIENEI dėl vyro mirties.

LPKTS Kauno filialo valdyba

2009 m. sausio 3 d. (šeštadienį) 10 val. Šiaulių katedroje už visus buvusius tremtinius – gyvuosius ir mirusius – bus aukojamos šv. Mišios.

Sausio 4 d. (sekmadienį) 14 val. Šiaulių kultūros centre įvyks bendra LPKTS Šiaulių filialo ir LPKTB Šiaulių skyriaus šventė – 20 metų LPKTS Šiaulių filialo įkūrimo paminėjimas.

Šių organizacijų narius kviečiame atvykti su vaikais. Mažuosius pasveikins Kalėdų Senelis. (Vaikučiai turi ateiti tik su kvietimais. Kvietimus prašome atsiimti LPKTS Šiaulių filialo büstineje Žemaitės g. 43, darbo dienomis 10–14 val. (iki sausio 2 d.) Vijolių vidurių mokyklos mokiniai parodys savo programėlę. Koncertuos choras „Tremtinys“, ansamblis „Vidurinė“ nežuvę“. Pabendrausime, pasivaišinsime atsieneštomis vaišėmis.

ILSEKITES RAMYBEJE

Antanina Vitkutė-Kumžienė

1926–2008

Gimė Šilalės valsč. Leviškių k. ūkininkų šeimoje. Baigė Šilalės gimnaziją. Priekalės pogrindinei antisovietinei organizacijai. Apylinkėje susikūrus Jono Kentros-Rūtėnui vadovaujamam partizanų būriui, gimnazistė Antanina tapo būrio ryšininkė. Pati rašė į pogrindinę spaudą, platino atsišaukimus. Tėvų sodyba buvo partizanų susitikimų ir paramos vieta. 1950 m. Antanina Šilalės stribų suimta, tardyta ir išleista. Areštavus ir nuteisus broli, kiti šeimos nariai išsiskirstė po Lietuvą. Antanina mokytojavo atokiose Varnių apyl. Išonų, Zdoniškės pradžios mokyklose. Ištekėjo. Su vyru dirbo Nevardėnų pradžios mokykloje. Atgimimo metais aktyviai įsitrukė į visuomeninę veiklą, dalyvavo partizanų palaikymo paeškose ir perlaidojimuose, statant paminklus. Jai suteiktas Laisvės kovų dalyvės statusas.

Užjaučiame šeimą ir artimuosius.

LPKTB Telšių skyrius

Adolfas Jonkus

1928–2008

Gimė Joniškio r., Platonių k., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Joniškio gimnazijoje. Tapo partizanų ryšininku, už tai buvo persekiojamas ir tardomas, bet, neradus kaltės, būdavo paleidžiamas. Jam pavyko išvengti trėmimo. Dirbo kolūkyje, vėliau – melioracijos valdyboje vairuotoju.

Palaidotas Melvydžių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukterį, sūnų su šeimomis.

LPKTS Joniškio filialas

Vida Dvelytė-Macevičienė

1941–2008

Gimė Krampių k., Joniškio r., ūkininkų šeimoje. 1949 m. šeima buvo ištremta į Irkutsko sr. Tangaus rajoną. Tremtyje lankė rusų mokyklą. Kai 1958 m. grįžo į Lietuvą, vėl reikėjo mokytis gimtosios kalbos. Dirbo ir mokėsi, vėliau sukūrė šeimą.

Palaidota Joniškio kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame artimuosius.

LPKTS Joniškio filialas

Zuzana Skripkutė-Lielkokienė

1924–2008

Gimė Šluostikių k., Joniškio r., ūkininkų šeimoje. 1951 m. šeima buvo ištremta į Krasnojarsko kr. Rybinsko rajoną. Sibire sukūrė šeimą. I Lietuvą grįžo 1958 m. Apsigyveno Joniškio r. Blauzdžiūnų k.

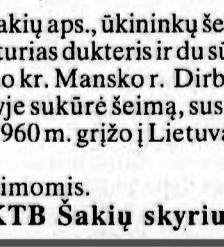
Palaidota Blauzdžiūnų k. kapinaitėse.

Nuoširdžiai užjaučiame gimines ir artimuosius.

LPKTS Joniškio filialas

Agota Danutė Savickaitė-Butikienė

1931–2008

Gimė Piesčių k., Gelgaudiškio valsč., Šakių aps., ūkininkų šeimoje. Mūrus tėvui, motina viena augino keturias dukteris ir du sūnus. 1948 m. šeima ištremta į Krasnojarsko kr. Mansko r. Dirbo miško kirtimo, plukdymo darbus. Tremtyje sukūrė šeimą, susilaikė dukters Ramutės, sūnaus Justino. 1960 m. grįžo į Lietuvą, dirbo kolūkyje.

Užjaučiame vyra, dukterį, sūnus su šeimomis.

LPKTB Šakių skyrius

Gruodžio 30 d. (antradienį) 14 val. LPKTS Kauno filialas kviečia savo narius – buvusius politinius kalinius ir tremtinius – į LPKTS būstinės salę (Laisvės al. 39, Kaune) paminėti „Tremtinio Kalėdas“. Vaišinsimės atsineštomis vaišėmis.

Dėmesio!

Kitas „Tremtinio“ numeris išeis sausio 9 dieną.

SL289

Redaktorė - Jolita Navickienė

Redakcija: Aušra Šuopytė,

Dalia Maciukevičienė,

Vesta Milerienė

Tremtinys

Prenumeratos indeksas – 0117. Prenumerata kainuoja:

1 mén. – 5,60 Lt, 3 mén. – 16,80 Lt, 6 mén. –

33,60 Lt, 12 mén. – 67,20 Lt.

Vienas savaitraščio numeris kainuoja 1,40 Lt.

„Tremtinys“ išeina keturis kartus per mėnesį.

Prenumerata priimama „Lietuvos pašte“.

Redaktorė - Jolita Navickienė

Redakcija: Aušra Šuopytė,

Dalia Maciukevičienė,

Vesta Milerienė

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, LT-44309 Kaunas, tel. (8 37) 323 204, faksas (8 37) 323 214

Indeksas 0117. El. paštas: tremtinys@erdves.lt , LPKTS puslapis internte: http://www.lpkts.lt

Įmonės kodas 3000 32645. Ats./sąsk. AB "Vilniaus bankas", kodas 70440, Nr.LT18 70440600 0425 8365.

Spausdino spaustuvė UAB "Rinkos aikštė", Josvainių g. 41, Kėdainiai

Offsetinė spauda 2 sp. lankai. Tiražas 3830. Užs. Nr.

Kaina 1,40 Lt